

Teoksessa esiintyvien mordvalaiskielisten nimitysten fonetillisen oikeinkirjoituksen on suorittanut tohtori H. PAASONEN, jonka teokseen „Mordvinische lautlehre“ (Yliopistoll. väitöskirja, Helsingissä 1893), mitä tulee kirjainten merkitykseen, saan viitata. Paitsi sitä on tohtori Paasonen antanut paljon arvokkaita selityksiä esineitten nimityksiin. Ollen tutkimusmatkoilla Venäjällä tohtori Paasonen ei ole ollut tilaisuudessa lukemaan korehturia tämän kirjan tekstiin.

Koska niitä tekotapoja, joita mordvalaiset neulojattaret itse käyttävät kuosien ompelamiseen, on useimmiten vaikeata mukaila, mutta toiselta puolen on pidetty suotavana, että kauniit mordvalaiset kuosit mahdollisimman helposti ja käyttämällä nykyään tavallista tekotapaa pääsisivät kaunistamaan kotejamme, päätti Suomalais-ugrilainen Seura jo syksyllä 1897 erikseen julaista *Käytännöllisiä lisälehtiä teokseen Mordvalaisten pukuja ja kuoseja*, joissa kussakin lehdessä olevien värittömien kuosipiirrosten ohessa on viittauksia vastaaviin tauluihin ja niissä oleviin värikuviin. Nämät lisälehdetkin on neiti Nordenskiöld piirustanut.

Alkuaan oli tarkoitukseni teokseni johdannossa luoda lyhyt, vertaileva silmäys suomen-sukuisten heimojen pukuihin ja kuoseihin, mutta koska kirja muutenkin on paisunut yli alkuperäisten rajojen, olen päättänyt esittää tämän silmäyksen — sitten myöskin täydellisemmin — erityisessä teoksessa. „Mordvalaisten pukuja ja kuoseja“ ilmestyy tässä sen takia yksinkertaisena ainekokoelmana.

Helsingissä, joulukuulla 1899.

Axel O. Heikel.

Die in diesem Werke vorkommenden mordvinischen Wörter sind von Dr. H. PAASONEN phonetisch transskribirt worden, weshalb ich auf seine Arbeit „Mordvinische lautlehre“, Helsingfors 1893, betreffs der Bedeutung der Buchstaben verweisen kann. Ausserdem hat Dr. Paasonen viele für die Benennungen der Gegenstände wichtigen Erklärungen gegeben. Da er sich gegenwärtig auf einer Studienreise in Russland befindet, hat er keine Gelegenheit gehabt die Korrektur zum Texte dieses Werkes zu lesen.

Da die Technik, welche die mordvinischen Stickerinnen selbst beim Nähen ihrer Muster benutzen, öfters schwer nachzuahmen ist, man es aber andererseits für wünschenswert gehalten hat, den hübschen mordvinischen Mustern in der heutzutage gebräuchlichen Technik den Zugang zu unseren Wohnungen, d. h. zum Schmücken derselben zu erleichtern, beschloss die Finnisch-Ugrische Gesellschaft schon im Herbst des Jahres 1897 *Praktische Ergänzungsblätter zu dem Werke Trachten und Muster der Mordvinen* herauszugeben, wo neben den, auf jedem Blatte befindlichen, schwarzen Musterzeichnungen ein Hinweis zu den entsprechenden Tafeln und den darauf befindlichen farbigen Bildern verzeichnet ist. Auch diese Beiblätter sind von Frl. Nordenskiöld gezeichnet.

Es war anfangs meine Absicht, in der Einleitung die Trachten und Muster verschiedener Völkerstämme finnischen Ursprunges vergleichend darzustellen, da aber das Werk auch schon ohnedem über die ursprünglichen Grenzen hinaus angeschwollen ist, habe ich beschlossen diese Darstellung in einem besonderen Werke zu liefern. Die „Trachten und Muster der Mordvinen“ erscheinen deshalb hier nur in Form einer Sammlung ethnographischen Materiales.

Helsingfors, im December 1899.